

[Hendriksen.]

tidslinie. Den høje Regering har nu og da søgt Finansvalgenes og dermed Partiernes Tilslutning til færøske Bevillinger, baade naar det har drejet sig om en mislykket Eksportforretning, og naar det har drejet sig om Hjælp paa anden Vis. Man har altid faaet disse Bevillinger, men nogen Plan i Finanspolitikken har der ikke været fra dansk Side.

Den høje Regering har ogsaa sendt Udvalg, Delegationer, Kommissioner, eller hvad man nu vil kalde det, til Færøerne for at studere Forholdene og vel formentlig tillige for at føre visse Forhandlinger med Repræsentanter for Færøerne om finansielle og andre Spørgsmaal; men i den høje Rigsdag har man ikke faaet meget at vide om, hvad Hensigten har været med disse Ekspeditioner, og endnu mindre har man faaet noget at vide om de Retningslinier, som man dog skulde gaa ud fra, at Regeringen havde trukket vedrørende de Foranstaltninger, der burde iværksættes for at fremme det færøske Erhvervslivs Udvikling paa en Række Omraader. Alt har været saa underlig planløst. Det er da ogsaa bl. a. derfor, mit Parti har rettet denne Forespørgsel til den høje Regering for at give denne, og da først og fremmest den højtærede Statsminister, Lejlighed til at gøre Rede for de Retningslinier, man mener der bør følges i Fremtiden paa de her omtalte Omraader. Det er jo ikke faa Millioner, Danmark nu hvert Aar yder Færøerne som Støtte. Men ydes disse Penge paa den rigtige Maade? Det er det, der er Spørgsmaalet.

Er der mon ikke ogsaa i sin Tid, ikke af den nusiddende Regering, men af tidligere Regeringer, begaaet en stor Fejl derved, at man har tvunget „Færøernes Amtskommune til at føre en Skatte- og Afgiftspolitik, der hører en Stat til“, som „Dimmalætting“ siger? Er det ikke i og for sig en Urimelighed, at Færøerne er en Toldenhed for sig? Var det ikke langt mere i Overensstemmelse med selve Rigets Enhedstanke, hvis Færøerne ogsaa i toldmæssig Henseende var en Del af Danmark? Der er for mig noget stødende i, at danske Varer, der sendes til Færøerne, fortoldes efter den særlige færøske Toldlov, og at Varer, der fra Færøerne sendes til Danmark, fortoldes efter den danske Toldlov, for saa vidt de er toldpligtige.

Dette Spørgsmaal om Told paa Varer fra Færøerne har for øvrigt givet Anledning til en Retssag, i hvilken der faldt Dom ved Landsretten for nogle Dage siden. Et færøsk Selskab, der producerer Konserver

og Hermetik, havde indstævnet Departementet for Told- og Forbrugsafgifter og krævet, at den fremstillede Konserveres toldfrit skulde kunne indføres hertil, hvad Toldvæsenet havde modsat sig, idet man gjorde gældende, at der normalt skal betales samme Told af Varer, der indføres fra Færøerne, som af Varer, der indføres fra Ulandet, og at den Undtagelsesbestemmelse, Toldloven indeholder, ikke skulde kunne finde Anvendelse i det foreliggende Tilfælde. Toldvæsenet tabte Sagen. Om den appelleres til Højesteret, ved jeg ikke, men givet er det, at der hersker stor Usikkerhed paa dette Omraade — ellers var det jo heller ikke kommet til en Retssag. Bør denne Usikkerhed ikke fjernes?

Jeg forstaar naturligvis godt, at man i sin Tid er sprunget over, hvor Gærdet er lavest, og har ordnet Forholdene paa det toldmæssige Omraade saaledes, som de foreligger i Dag, fordi man ad den Vej kunde skaffe Færøernes Amtskommune visse Indtægter, der var haardt tiltrængte, men saadanne Indtægter maatte dog formentlig uden større Besvær kunne skaffes paa anden Maade. Jeg rejser Spørgsmaalet, som altid har haft Interesse for mit Parti, og som jeg i øvrigt ogsaa har omtalt ved anden Lejlighed i sin Tid, da jeg var Medlem af det andet høje Ting. Hele Samhørigheden med Danmark vilde fæstnes yderligere, hvis Toldomraadet var det samme; men naturligvis maatte man, hvis man gik ind for denne Tanke, skaffe den færøske Amtskommune andre Indtægter til Dækning af det Tab, der vilde opstaa for Kommunen, hvis denne blev unddraget den Indtægt, der stammer fra Toldintraderne. Jeg forstaar, at man i hvert Fald fra Sambandspartiets Side maa være inde paa lignende Betragtninger, for ellers vilde man ikke ret vel kunne hævde, at man har tvunget „Færøernes Amtskommune til at føre en Skatte- og Afgiftspolitik, som kun hører en Stat og aldrig et Amt til“.

Der er naturligvis i Forbindelse med dette Spørgsmaal talrige andre Spørgsmaal, der rejser sig om den Skatte- og Afgiftspolitik, der rettelig bør føres over for Færøerne, og det vil være interessant at høre den højtærede Statsministers Mening herom, at lære hans Synspunkter, og derved Regeringens Synspunkter, paa dette Felt at kende. Dette forekommer mig saa meget mere paa krævet, som Færøernes største Parti betegner Regeringens færøske Finanspolitik, saaledes som den er ført indtil den 7. Januar, som „Fumlerier“. Det er jo ikke noget smukt Udtryk, men det er et Udtryk, der ikke lader